

VOINTA POPORULUI

ZIAR DE PROPAGANDĂ NAȚIONALĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 lei :: Pe jumătate an 50 lei.
Pe trei luni 25 lei.

APARE IN FIECARE DUMINECĂ
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Strada Moise Nicoară Numărul 1, etajul I.

„Visul neîmplinit” și datoria noastră.

Visul de demult, care a petrecut până la mormânt moșii și strămoșii noștri, azi este împlinit. Până eri alaltăieri străinii erau domni pe aceste plaiuri, în casele noastre, căutând a se furisa și 'n sufletul nostru, ca să ni-l răpească, să ni-l pângărească. Dar am fost ca stânca și de neînvins.

Câte sbuciumări în trecut, câtă vărsare de sânge pentru limba, legea și ogorul strămoșesc, sfânt prin moaștele martirilor necunoscuți? Pământul l'au stăpânit ei, cari erau uniți și mai tari ca noi, dar sufletul nostru rămase curat, și în cea mai gingașă parte a lui, în iubirea de neam și dorul de glie, încă neatins. Pentru aceea atâtea revoluții. Și... în urma lor atâtea amar, atâtea suferințe. Dar n'am descurajat. Ne-am strâns din nou puterile pentru o luptă nouă, o nouă revoltă. Și iată-ne azi iarăș stăpâni.

Am câștigat tot ceea ce am dorit: pământul străbun și frații subjugati. Și-acum la datorie. Ca grădinarul bun, să curățim întâi acest ogor prea scump, această țară câștigată prin atâtea jertfe și atâtea sânge, ca sămânța aruncată să dea rodul cuvenit, rodul așteptat. S'o curățim de toți spânii, toată pălămida, ciupercile și lipitorile spurcate, care sug mereu truda și sudoarea noastră. Apoi să ne întoarcem puțin și spre noi, spre interiorul nostru, și să privim și în oglinda sufletului nostru.

Câte suflete îndolnice n'au fost câștigate din partea străinilor și-aici în Ardeal, și câte n'au fost molipsite de morbul disordinei colo 'n Basarabia; iar ușurătatea și lichelnicia, acel duh rău franțuzesc, oare nu plutește și azi asupra fraților noștri din vechiul Regat?

Iată greutățile, iată piedecile, harnic muncitor și... la datorie! Ne-am lărgit hotarele și muncim din greu pentru întregirea lor. Și-odată 'ntregite, astfel le 'ngrădim cu iubirea noastră cea nemărginită, că nici gândul dușmanului să nu le mai străbată. Al nostru e viitorul, a noastră și credința. Fiți treji, fii ai neamului, și plini de credință și veti birui.

Iar tu, sămănătorule, părăsește sgomotul diavolesc al orașelor, pline de păcate până în temelii, pe care iadul numai le poate stăpâni, și treci sub cerul senin al satelor noastre, unde vei afla ogorul mult căutat.

Du-te dascăle 'n mijlocul poporului,

câștigă-i încrederea; apropiete cu drag de sufletul lui, care e curat ca roua de dimineată, și te va urma. Deșteaptă-l, căci el e stăpân peste plaiuri, pe glia ce-o ară; farmecul naturii și cântecul păsărilor pe el îl desmiardă. Sufletul, eri oprimat de a-și vărsa durerea, azi, liber vorbește. Limba dulce strămoșească în toate piepturile sună; și sună și răsană codrii de cântecele noastre.

Vorbește-i de țară, cât este de mare și cât de bogată și ce frumoasă este. Toți gustă, azi, din bunurile ei, din dulcele ei, și toți se desmeardă în frumusețile ei. Adă-i icoane din trecutul nostru: Mircea, Ștefan și Mihai, Horia, Cloșca și Crișan, Iancu și toți eroii glorioși, ca să fie mândru că-i viță de Român. Dar reamintește-i și timpurile grele, vremile de sbucium, amarul îndurării și jugul ce l'am tras, ca să-și știe iubi și da mare cinste libertății lui. Și-atunci sufletul lor se va contopi, pe veci se va uni, vor trăi cu toții ca frații împreună, lansând veseli cântecul din piepturi de aramă:

„Murim mai bine 'n luptă, cu glorie deplină”
„Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost pământ.”

Urmasul lui Caruso.

Nouă nu ne-a trebuit cântărețul Grozavescu! Noi, har Domnului, avem artiști destui. De ce să 'prețuim Românii?! Dacă ar greși cu ceva, de ce să le ierțăm? Față de ai noștri nu trebuie să fim îngăduitori! Românii toți trebuie să fie perfecți. Și perfecția aceasta se cunoaște după mutre. Tristă realitate...

Vă aduceți aminte când a părăsit artistul Traian Grozavescu Opera din Cluj și apoi Patria, ca să-și caute fericirea printre străini; să nobilizeze și distreze pe alții? Nu căutam acum să învinuim pe nime de plecarea lui, ci constatăm, că nouă nu ne-a trebuit și streinii îl prețuiesc.

S'a angajat la Volks-Oper din Viena, îl cheamă ungurii la Opera din Budapest. Cântă Grozavescu și în Viena și în Budapesta. Noi i-am dat drumul și streinii au descoperit în el pe urmasul lui Caruso. (Caruso era italian și a fost recunoscut de cel mai mare cântăreț al lumii).

Cântă Grozavescule și te cultivă, pentru că tot al nostru ești. Sperăm, că nu trece mult până vei fi iar între noi, dar până atunci dovedește străinilor, că și Românii au artiști adevărați.

Fapte, nu vorbe!

Să ne orientăm puțin!

Toată lumea românească strigă și e disperată, că neamul ne pierde și azi-mâne sclavi suntem. Strigă cu toții, și elevul de la liceu și studentul și funcționarul și bătrânul — țărânul îi aude strigând. Strigă și el, e un țipăt ne mai pomenit, o alergare, o zarvă, ai crede că mâne ni e sfârșitul. Ba nu — de fapt — chiar mâne ni-e sfârșitul! Priviți în a cui mâni e comerțul, în a cui stăpânire sunt orașele, fabricile și codrii? Dar școala de cine e mai mult cercetată? Cum ni stă armata, căile ferate, tot statul în fine, cum se prezintă? Din zi în zi ce trecem, tot mai rău și tot mai slab. Clădirea e putredă și acolo unde e clădită din lemn sănătos, sunt prea puțini stâlpi și prea slabi.

Un vânt din miază noapte, miazăzi și apus — și nici că mai existăm. Zilnic se fac noi statistici, zilnic apar broșuri, ziare, care nu fac altceva decât strigă. Oare ce ar fi de a-și aduna lume multă și le-și repeta de trei sute de ori mereu, mereu, că pierim, că ne pierdem, că ne prăpădim, fraților, românilor, jidanii ne zugrumă, noi n'avem nimica, murim în fine!?

Azi toți strigă că suntem în pericol și cu ochii legați și cu urechile astupate care de care aleargă să salveze neamul... și aleargă și strigă. S'au credeți că românul face acum altceva? Aici nu s'a gândit la altceva! E destulă gălăgie! Să ne orientăm! Să fim mai calmi și cugetând cu toții să ne facem un „plan” și să purcedem la muncă!! Oh iată, munca, munca, ea ne lipsește!

De dimineată până în seară cu mâinile în sold noi strigăm numai și ne vâietăm și ne plângem. Străinii să ne salveze? S'au Rușii s'au Bulgarii s'au Bela Kohn?

Am vorbit îndeajuns, am răcnit, am făcut manifestări. — ne-am mângăiat mai întâi așa — dar destul. La fapte români, la fapte!

Elevilor învățați, studenților studiați, funcționarilor împliniți-vă cu conștiințiozitate datoria, ofițerilor lucrați pentru armată, lucrați cu toții din răputeri, având ca stimulent a muncii voastre: fericirea neamului românesc.

Și neamul românesc, nu prin vorbe va fi fericit! Prin fapte și prin muncă!... După fiecare român, țărân și intelectual, tânăr și bătrân își va fi pus munca și eforturile sale în serviciul idealului național, atunci „cetatea va fi curățită” și poporul salvat.

Incepeți lucrul, nu întârziati căci la momentul potrivit, ideea naționalismului rațional al Fasciei române își va pune în mișcare pârghiile sale de muncă și atunci prin muncă, fapte și lucru silitor vom face ca poporul român să-și poată valorifica forțele sale sufletești, și trupești așezând pentru vecie aci, România Mare, și nedestructibilă! Vrem fapte, nu vorbe!!

V. I. S.

„VOINTA POPORULUI”

se vinde în orașul
ARAD numai la

Librăriile Românești.

Prețul unui exemplar 2 Lei.

Politica mulțimii.

Toate programele partidelor politice sunt frumoase. Fiecare partid zice, că vrea binele neamului, a țării, a omenirii, dar căile spre atingerea scopului sunt diferite, pentru că unele partide sunt naționale, altele internaționale; unele ale mulțimii altele ale bogătanilor; unele conservatoare, altele progresiste etc.

Fiecare om vrea să muncească. Dar în cadrele cărui partid? Pentru că în practică nu este mare deosebire între factorii partidelor politice existente. Nu, domnilor, nu vă revoltați, așa e! Reamintiți-vă toate luptele electorale. Aceeași luptă, însă cu alte și alte mijloace. Și după alegeri, ce deschiinare mare aste între partide? Și aleși reprezintă alegătorii? (Dle deputat sau senator, agent al vr'nnui șef politic, după ce ai fost ales, în al cui nume ai votat — pentru că foarte puțini și vorbesc — în Casa Țării? Ți-ai dat capul pă-rului...)

Politicianii în bună parte sunt factori ai câte unui partid, față de care sunt îndatorati. Înainte de alegeri se prezintă, își expun programul — al partidului — și după ce sunt aleși pleacă... la dispoziția șefului.

Dar mulțimea știe aceasta, pentru că ea când își dă votul — cu abatere dela cazurile de violare și furt — nu și-l dă dlui X, pentru că face parte din cutare

partid, ci pentru că îl cunoaște pe el și dela el își așteaptă mântuirea.

Dacă au urmat alegeri noi, mulțimea a fost tot conștientă, pentru că ea și-a ales din nou fostul reprezentant, dacă a fost cinstit, fie că era în opoziție, fie la putere, fie înregimentat într'alt partid politic, fie de — sine — stătător.

Până în prezent cam aceasta a fost politica mulțimii.

Acuma însă s'a schimbat situația, pentru că și mulțimea știe deja, că partidul liberal este în deosebi al bogătanilor; cel conservator — dacă mai poate fi considerat de existent — s'a pătat pentru totdeauna cu alipirea la nemți; cel țărănist fierbe într'o oală cu bolșevicii; cel național-democrat de multă vreme nu mai dovedește și cu fapte, că mai există etc.

Dar mai știe și aceea mulțimea, că oamenii politici nu pot lucra singuratici, trebuie să-și formeze o grupare serioasă și curată, a oamenilor cinstiți, care în primul rând vrea binele mulțimii, al Țării și apoi se întoarce spre alții, o grupare, care va vântura pleava din Țară, o grupare, care să se ferească de fericirea poporului, a Țării.

E desmorțită deja mulțimea și își cunoaște oamenii și partidele!

Către tinerime.

Către tine tinere al țării mele se îndreaptă apelul de față, către tine pe care te cunosc atât de bine cu toate că nu-ți cunosc nici locul tău de naștere, nici părinții tăi, nici averea, nici ambițiunile tale, atâta știu că ești un tânăr în floarea vieții și că cauți cu nerăbdare răspunsuri la întrebările cari te dumiresc în viața ta morală e însăși viața morală a țării noastre. Peste vre-o câțiva ani tu și frații tăi ve-ți fi această patrie însăși, voi ve-ți fi conducătorii de mâine.

Ce vei fi adunat din faptele trecutului apropiat pentru a fi apt de conducere mâine. Ce învățături ai cules din timpurile sbuciumate prin cari trecem azi pentru a fi mâine ale neamului un folositor stâlp? Noi cari am trăit sub îngrozitoarea domnie a unui neam străin, noi cari am trăit zilele celea grele ale invaziei dușmane noi cari am văzut fiara sălbatică cum s'a aruncat asupra unui popor mic liber și dornic de viață de a-l sfâșia și de a-l nimici pe vecie ne gândeam la tine tinere de azi care trebuie să duci la izbândă deplină cauza națională a acestui neam. Simțeam cu toții că avem marea datorie de a uni fii acestui neam. Doream să vedem poporul român într'o aureolă strălucitoare, căci destul de întunecată și întristată i-a fost soarta în trecut.

Noi eram mânați de dorul de a face o țară nouă unită înzestrată cu comori materiale și sufletești neperitoare prin munca noastră prin luptele noastre crâncene cu dușmanul secular prin jertfele noastre fără de număr. Ardeam de dorul de a reclădi o Românie nouă atât în viața ei interioară cât și cea externă. Noi acești luptători aveam în sufletul nostru vecinic tinăr celea mai mari nădejdi, nu cunoșteam oboseală, pericol când era vorba de neamul nostru. Tu tinere de azi treci prin vremuri grele, seducătoare pline de momente ademenitoare cari de multe ori te abat

foarte ușor din drumul tău drept și curat plin de avânt și de ideal.

Nu e timpul ca tu iubite tinere să fii ușuratec, îngăduitor, tolerant față de cei ce își bat joc de tine. Credința în Dumnezeu, dragostea de neam și patrie să-ți fie luminile călăuzitoare în drumul tău întunecat și plin de greutăți. Patria așteaptă muncă rodnică întezivă dela tine tu trebuie să îndrepti ceea ce au stricat cărmuitorii țării de până acum.

Ce amărăciune mă cuprinde când mă gândesc cât de puțin au făcut pentru scumpa noastră patrie întregii oameni, cari au avut și au puterea în mână, cât de uitați am fost noi luptători desinteresați cum am fost și suntem lăsați fără sprijin din partea conducătorilor țării. Este de neiertat nepăsarea în care ne-au ținut și ne țin acei ce conduceau și conduc treburile țării în loc de a ne îmbărbăta, sprijini și călăuzi. Îți mai amintești tu tinere de azi, copil de ieri, armatele prusiace cari treceau prin inima țării sfărâind și nimicind totul ce le cădea în cale. Oare le poți tu ierta acestor tirani crimele săvârșite față de părinți, frați, neamurile tale? Sunt sigur că nu le vei uita niciodată, că simți o tristețe în sufletul tău când treci pe dinaintea acelor palate în cari își făuriau cutropitorii noștri planurile de nimicire a scumpei noastre țărișoare, sunt sigur că ești gata de răzbunare jertfindu-ți chiar viața.

Nu e timpul să mori trebuie să trăiești, înaintea ta să vezi trecând întotdeauna ceata martirilor noștri morți pentru sfânta noastră cauză.

Tu trebuie să ai credință, nădejde, ideal pentru înălțarea patriei.

Dacă îți lipsesc acestea însușiri sufletești atunci iubite tinere trebuie să cred că scopul vieții tale și religia ta constă în a petrece, în a te iubi mai mult pe tine însuși ca neamul tău că nu prețuiești nimic alta decât succesul tău personal

și în succesul acesta banul. În goană după succese materiale îți plimbi părerile de azi pe mâine mințând poporul ca să-i câștigi voturile.

Un astiel de tinăr e un pericol pentru neam. Tot atât de periculos e și acel tinăr care crede că sufletul omenesc pentru el este o mașinărie, savantă; deșurubarea acestei mașinării e ceva de mâncare pentru el. Pentru acest tinăr nimic nu este adevărat, nimic nu e fals, nimic moral și nimic imoral. El este un egoist pătruns de ambiții deșerte. Tu tinere al țării mele nu lua exemple dela acești doi tineri. Tu trebuie să fii condus de o iubire față de neam și patrie; trebuie să ai o voință tare cu care să învingi toate piedicile cari îți vor sta în calea acțiunilor tale pentru binele poporului. Te vei întâlni cu curente ostile și se vor naște idei cari tind să-ți facă sufletul mai puțin capabil de-a iubi neamul și de a voi binele lui. Aceste idei sunt false fie ele venite dela ori care capacitate internațională. Tu simți că ai în tine un suflet bun în așa fel ca acest suflet să nu moară în tine înainte de-a muri trupul tău.

Naționalismul este viața înseși a unei națiuni.

Socialismul îl neagă prostește și cu rea credință.

la pe acel mai aprig socialist și trimite-l peste graniță.

Într'un an sau cel mult doi ani, va plânge după țara lui, va suspina când va auzi un cântec din patria lui, va alerga după primul conațional de-al său, ce-l va întâlni în drumul său — și va fi fericit să schimbe cu dânsul câteva cuvinte.

Ce înseamnă asta, decât că națiunile și patriile sunt ființe vii, legate strâns de sufletul nostru și de întreaga noastră făptură.

Numai cine n'a eșit din granițele țării sale nu știe ce preț are limba, datinele și tot ceea ce formează viața națională a unui popor.

Fără naționalism nu poate exista, nici progres și nici civilizație.

Și totuși există descreerați sau oameni de reacredință care să spună că nu există *nație* și nici *patrie*.

În anul 1906 vasul Potemkin se predă României — în urma unei răsvrățiri. Echipajul era infectat de propagandă internaționalistă.

Unii — cei puțini — au plecat în Apus; majoritatea însă a rămas în România.

Nu se poate spune că oamenii aceștia au avut a se plânge cu ceva de proverbiala ospitalitate românească. Totuși dorul de țară îi rodea. Deși condamnați la moarte în patria lor, mulți din ei, n'au mai putut învinge nostalgia (dorul de țară) și s'au întors în Rusia, unde au fost executați imediat.

Era aceasta — una din manifestările cele mai puternice a ideii nemuritoare de patrie.

Dar exilații români de 1848, care cu riscul vieții pătrundeau în țara lor iubită.

Da moartea tristă a istoricului român *Bălăcescu*, care din exil, ultimele clipe ale vieții sale sbuciumate de patriot înflăcărat și le-a încheiat plângând de dorul patriei sale.

Da emigranții cari se muncesc din greu printre streini, dar nu rămân niciodată printre străini.

Nevoia care — o simt ei a se aduna în societăți naționale — în care se străduiesc a ține legătură cu patria lor — patrie pe care nici o împrejurare și nici o distanță, nu-i face să o

ulte. — Și mai sunt nebuni, cari să propovăduiască internaționalismul și să strige că nu există Patrie!

Dar naționalismul există, chiar acolo, unde Patriile sunt locuite de seminții deosebite. Poporul belgian, compus din flamanzi (de origine germană) și valoni de origine franceză, a dat dovezile celui mai înalt patriotism în război.

Poporul american al Statelor-Unite — nu este oare nația, care a mers cu patriotismul până la formula ultranaționalistă a lui Monroe, care proclamă: *America a americanilor*. Noi fasciștii — credem că nația românească are și mai vârtos dreptul de a proclama: România a Românilor! Exemple am putea da la infinit.

Dar numai dușmanii noștri nu înțeleg că naționalismul este viața înseși a națiunii. Și nu înțeleg pentru că nu au interesul să înțeleagă.
T. V.

PROGRAM

pentru balul societății naționale de „Cruce Roșie” a României.

Arad, 14 Februarie 1924.

Inceperea balului la orele 9 seara cu:

1. Marșul „Crucei Roșie” compus de prof. de muzică Resch Gh. din inițiativa dlui med. Lt.-Colonel dr. Boteiu Aurel, cântat de muzica Reg. 93 Infanterie.

2. Dela orele 9.10—11.30 dans:

- a) Hora
- b) Valse
- c) Shimmy—Fox-Trott
- d) Shimmy—Valse
- e) Tango
- f) Lugojeană
- g) Valse
- h) Shimmy—Fox-Trott
- i) Shimmy—Valse
- j) Tango
- k) Java
- l) Van Steep
- m) Valse
- n) Ardeleană

3. Dela orele 11.30—12 tombola, în care timp muzica întonează diferite piese muzicale.

4. Dela orele 12—1 Soupée la restaurantul Crucea Albă.

5. Marșul „Crucei Roșie”.

6. Dela orele 1—2 dans cu Damenwahl:

- a) Valse
- b) Shimmy—Fox-Trott
- c) Shimmy—Valse
- d) Tango
- e) Java
- f) Van Steep
- g) Fox-Blouse

7. Dela orele 2—2.15 concurs de Shimmy:

- a) Shimmy—Fox-Trott
- b) Shimmy—Valse

8. Dela orele 2.15—4 Cotillon:

- a) Valse
- b) Shimmy—Fox-Trott
- c) Tango
- d) Shimmy—Valse
- e) Java
- f) Van Steep

9. Dela orele 4—7 dans:

- a) Valse
- b) Shimmy—Fox-Trott
- c) Tango
- d) Java
- e) Fox-Blouse
- f) Lugojeană
- g) Valse
- h) Shimmy—Valse
- i) Tango
- j) Java
- k) Van Steep
- l) Ardeleană
- m) Dansuri după cererea generală
- n) Hora

10. La orele 7 dimineața sfârșitul balului cu „Marșul Crucei Roșie”.

Președinta soc. „Crucea Roșie: (ss)
p. Comitetul de aranjament:
Sublocot.

Oameni buni! Vedeți, acesta a fost programul balului Societății naționale de „Crucea Roșie”. Spuneți voi, partea cea mai mare dintre cetitori, ce înseamnă un astfel de progres în privința dansului?

Cine are nevoie, cine are folos de astfel de dansuri? Care este menirea și nobilul lor scop? Răspundeți dlor intelectuali tineri și în-sufleștiți pentru tot ce nu este românesc! Limba românească n'o vorbiți cu drag, dansul românesc nu vă place, portul național al femeilor vă este indiferent, cei bărbătești naționali îi urăți chiar, muzica românească nu vă însuflețește, datinele românești nu vreți să le cunoașteți, durerile neamului nu le înțelegeți, viitorul lui nu vă interesează! Ei! ce vă leagă atunci de neamul, de poporul nostru?

Ce servicii îi faceți voi lui? Dreptate?

Dumnezeule! ce faci cu acest popor bun blând, serios, sincer, deștept, care merită o soartă mai bună?

Pentru ce îi dai așa mulți intelectuali (?) fără suflet, inimă, simț și conștiință națională fără iubire de neam, fără dragoste de țară și limbă?

Către mulți intelectuali români!

Noi protestăm cu toată tăria contra cererii și primirii concursului străinilor la aranjarea de baluri, șezători, la înființarea de societăți de binefacere, — sportive, — de educație etc. Lucrul acesta nu poate plăcea nici unui român adevărat.

Ce nevoie a fost de cetirea în ungurește a poeziilor lui Eminescu la șezătoria „salonului literar și artistic” ținută Duminecă la Palatul Cultural din Arad?

Cine a dorit lucrul acesta, cui la făcut bine? Se poate oare declama o poezie a lui Eminescu în altă limbă decât în cea românească?

Noi Români n'avem nevoie și nu putem găsi nici o plăcere în ascultarea declamării în ungurește a celor mai frumoase poezii, pe cari mulți nici în românește nu le înțelegem.

Ce rost ce valoare are pentru un român, sărbarea școlară a școlii superioare de fete când este internațională?

Desmeteciți-vă fraților Români, înțelegeți că azi voi sunteți stăpânii asupra lor de ieri! Nu vă fie frică ci cel mult vă poate fi rușine multora de multe fapte, pe cari le faceți azi ca Români!

Fiiți siguri însă voi cei înstrăinați că vă veți primi odată răsplata pentru nepăsarea, disprețul și batjocura voastră pe care o arătați totdeauna față de tot ce este românesc!

Veți plânge voi atunci, așa românește cum au plâns moșii și strămoșii noștri în suferințele îndurate din partea acelor cari azi vă sunt vouă prieteni!

Luați aminte!

Cetiți și răspândiți ziarul

„NEAMUL NOSTRU”

din CAREII-MARI.

Dlul prefect al jud. Caraș-Severin!

Sunt oameni, cari trăesc din bârfele; ciurperci, cari nu știu munci, și pe de-asupra și blestemul cel mare a lui Dumnezeu peste capul lor, că nu pot lăsa în pace nici pe aceia cari muncesc și sunt dornici de a munci. Astfel de iscoade se târăsc încet-încet până la scaunele celor de sus, și în urma lor o dără de păcate. Zdruncină fără de milă cele mai curate altare, strivesc în noroi tot ce e sfânt și nobil, ca să poată arunca de-acolo de sus, zâmbetul lor diavolesc asupra victimelor nevinovate, peste trupurile cărora s'au înălțat. Dar zilele tiranului sunt numărate dela nașterea lui. Și urgia cerului nu va fi mai fulgerătoare ca strigătul de răsbunare a celui cinstit, obișnuit și desnădăjduit.

Noi suntem puțini și luptăm din greu, dle prefect, dar cinstită este munca noastră, și bine primită înaintea celor cu suflet și-a lui Dumnezeu. Sperăm că nu veți da ascultare celor de mai sus, celor trădători, lichelelor și tuturor paraziților, ci veți cumpeți dreptatea cu sufletul păstorului, care se dă jertfă pentru turma sa. Sperăm că în acest noian de mârșavii și păcate, în această Sodomă, s'or afla și nobili cari își iubesc țara, cari iubesc dreptatea.

Pentru ce am făcut războiul?

Pentru ce ne-am acoperit de ruine, pentru ce am sângerat atâta, pentru ce am suferit și câștigat războiul se întreabă aliori mulți dintre luptători.

Dacă suntem învinșii păcii!

Dacă de roadele războiului, nu le e dat să se bucure decât politicianilor și străinilor de la noi!

Dacă invalizii războiului se tăvălesc în mizerie și lipsuri!

Dacă văduvele și orfanii de război, nu pot avea cu regularitate, nici măcar fărâmiturile ospăturilor îmbogățiților de război și a veneticiilor, cari ne-au invadat de pretutindeni!

Dacă țara aceasta pe care o apărăm numai noi Români, în război a devenit iad pentru marea majoritate a Românilor, și Canaanul plăcerilor și abundenței pentru toate scursorile Levantului, Poloniei, Ucrainei și a Ungariei, aciu-ați în dulcea țară românească!

Asta-i întrebarea care se pune!

RĂVAȘE.

Din Belinț (Banat) ni-se comunică că dlul preot Fortunat Mureșan din comuna Babșa s'a speriat prea tare de mișcarea națională, care cucerește teren zi de zi în părțile acelea. Pe dl preot îl întrebăm: de ce te temi dle părinte? ce ai de pierdut dacă vor fi cu adevărat Români și numai ei stăpânitorii țării noastre? iar pe onoratele autorități din Chisău, Receaș și de peste tot locul, le rugăm să nu uite că și ele sunt române a țării românești și că datorința lor este nu numai să nu împiedece ci chiar „să sprijinească orice mișcare care tinde la întărirea elementului românesc”.

Ghăcitoare.

Un pui de jidan întreabă pe Ișig tatăl său: Spune tateleben de chiț ani trubue să fie cineva ca să poată fi jidan?

Pintruce phulu meu?

Apoi vizi, heu sunt copil mic sunt deci creștin, tu ești de 40 di ani și încă tot creștin, tata Chun iste de 60 ani, dar el este dija jidan.

Știri de tot felul.

— Dorind să putem scoate ziarul nostru, începând cu 1 Martie, de două ori pe săptămână — rugăm pe toți Românii de bine să contribuie cu ceva la fondul nostru de rezistență.

ADMINISTRAȚIA ZIARULUI.

Care este menirea băncilor noastre? Luni mi-se plâneau câțiva oameni din Zărand că au fost refuzați de Banca Națională, căreia iau cerut un împrumut de 1.500.000, ca să cumpere moșia grofului Leopold Gyulai, deși ofereau garanță pentru suma cerută. Avere de 20—30.000.000 Lei.

Mulțumire. Societatea națională-culturală „Crișana” din Cluj mulțumește și pe această cale, tuturor acelor, cari i-au dat sprijinul moral și material în turneul din 19—20 Ian. 1924. Orice sprijin înseamnă pentru noi o garanță, că sunt foarte mulți cari ne înțeleg și cari sunt conduși de aceleași idealuri, pe cari societatea și le-a fixat să le înlăptuiească, prin desfășurarea activității sale. *Dr. Ioan Popoviciu*, președinte; *Gh. Avramușiu*, secretar general.

— Un frate din Chizătău ne scrie că lui Dimitrie Adam, care primise în orândă vama pe lângă anumite condiții, prin apucături i-a succedat să urce tarifa de vite dela 1 la 8 Lei dar arânda numai 3 Lei la sută. Oare de ce permit autoritățile astfel de ilegalități? Cine sunt protectorii acestor abuzuri?!! Li vom afla noi!

— Secția F. N. R. din Timișoara a aprobat expulsarea dintre fasciști a lui Milivoi Gavrilovits pe baza art. 18 alin. 3 din statute.

— Sunt indivizi și ziare, care ne combat insinuând, alții bărfind pe socoteala noastră, iar alții sofisticând. Nu am văzut, nici unul discutându-ne serios doctrina, căci noi, naționaliștii, avem o doctrină tot așa de vastă, ca cea a opușilor noștri — internaționaliștii. Ultimul lor fel de a ne „combate” este tema că imităm pe italieni. Nu vom imita niciodată îndeajuns „binele” și faptul de a imita, nu e o rușine. Toată viața, toată civilizația noastră, și în speța tuturor popoarelor, nu are la bază decât imitație. Telefon, telegraf, justiție, legi, haine, doctrinei toate sunt imitații și toată viața popoarelor cum spuneam nu e decât o imitație. E vorba numai, ce să imiți. Unora le place culoarea de roșu, nouă ne place cea neagră. Pentru ce se supără atâta detractorii noștri pe culoarea aceasta și pe datorla ce-i aparține? De ce-ar fi voind ei ca toată lumea să vadă roșu?

— Har dlui din Rusia ne sosesc știri bune. Rușii creștini au început să le plătească șioimilor pentru jertfa ce au adus-o de când guvernează țara. Se pare că le încarcă bine spatele. Numai de n'am avea norocirea să-și aducă avuția cu ei cu tot în țară la noi trecând Nistru.

Oare dela noi unde vor pleca?

Să zice că largă-i marea neagră!

Dr. LIVIU HĂLMĂGIAN
MEDIC DENTIST

B-DUL REGINA MARIA 17. ETAJ I.
(VIS-A-VIS CU BISERICA MINORIȚILOR).

Cenzurat: Dr. R. Mager.

Trei crai dela răsărit.

(Trei ovrei)

Din zgăra Poloniei sau Palestinei s'au risipit p'aici între sutele de mii și cei trei ovrei, cari după ce au cumpărat pielea întregă de bou sau de cal cu cinci coroane în dosul frontului și au vândut-o apoi cu sute de coroane kgramul, s'au pus și au cumpărat una din cele mai frumoase și mai mari case din strada Consistorului. În casa aceasta s'au rătăcit și trei români, cari au îndrăzneala să aibă și ei ceva. Trufașii ovrei răzimați pe indolența românilor îi tratează pe aceștia, ca pe niște servitori mizerabili, dându-le porunci peste porunci *numai lor*. Eroi ai lașității, să nu uitați ce faceți, căci veți fi chemați la socoteală la vremea sa. *Idomencus*.

La răboj.

N'ajunse atacurile dușmănoase ale Siganței, n'ajunse blasfemia ziarelor, celor soți cu Iuda? Nu?! Acum, și tu, sărmane dascăl, care nu-ți știi chemarea și rostul în acest stat muribund, otrăvit de veninul și duhoarea jidovească și stors până la oase de paraziții paraziților, de lipitorile satelor și lăsat în știrea Domnului, pradă celor fără de suflet? Acum și tu te năpustești asupra noastră; și tu lovești în noi, care ne-am legat până la moarte, de soarta acestui oropsit popor? Ai lovit în noi, să știi că neamul tău ți-l'ai lovit și trădător lui Te-ai făcut. Și fasciștii nu uita! Muntean e din Țărova, pune-ți cenușă pe cap și înalță o rugă de iertare celui de sus, că nu știi ce-ai făcut.

POȘTA REDACȚIEI.

Manuscrisele scrise cu ceruza nu se publică.

Un abonat, Reșinari. — Îți mulțumim sincer pentru cele trimise, înțelegem durerea D-tale dreaptă și dacă ne comunică date amănunțite, vom încerca să-ți ajutăm la atingerea scopului. — Să trăiești!

N. Sfârcoci, Hodoș. — Până acum V'am trimis câte 10 ex., la dorință, Vă trimitem 20 rugându-vă să le vindeți pe toate.

Horia P. Giurgiu, Mânzălești. — Ziarul se trimite regulat, paralele le-am primit.

Citiți, răspândiți și abonați ziarul

FASCISMUL

București, Str. Antim Nr. 39.

Abonamentul pe un an este 150 de Lei.

ROMÂNII

Folosiți medicii, inginerii, avocații, negustorii, meseriașii și industriașii români. Nu dați banul vostru numai la Români și numai de nevoie la streini!

Comercianți, industriași și oameni de afaceri români

publicați anunțurile în gazeta românească
„VOINȚA POPORULUI”

Nr. 1990—1923—2.

Publicațiune.

Subsemnatul esmis judecătoresc în conformitate cu Legea execuției și în baza decisului Judecătorei de ocol Pecica Nr. de mai sus aduc la cunoștința publică, că mobilele: 1 cântar decimal, 1 porc de 9 luni gras, 2 porci de 9 săptăm., 1 secică, 1 tocilă, 2 q de grâu, prețuite la 3050 în urma execuției efectuată în favoarea executantului Gavril Suhajda reprezentat prin avocatul dr. Lazar Ghebeș contra lui Pavel Boldizsar, se vând la licitație publică fixată pe ziua de 1 Martie 1924 ora 2 p. m. în localul executatului din Pecica magh. colonia nouă, invitând pe toți cei care doresc a cumpăra, cu observarea, că contra plății imediate celui ce va oferi mai mult, se vor vinde.

Pecica, la 9 Februarie 1924.

Esmis judecătoresc:
Oficial: *Traian Hedeșan*.

De vânzare.

În centrul orașului: case goale și locuite; se predau imediat locuințe, case potrivite pentru economie cu grădini mari, case cu prăvălii, case potrivite pentru fabrici, vii cu vite, moști ieftine în Banat și mori cu motoare.

Deasemeni pentru orice afacere comercială, de vânzare sau cumpărare, adresați-vă numai biroului

MUNTEAN ȘI FLORA
ARAD, BULEVARDUL REGINA MARIA No. 10

ANUNȚURI

se primesc la administrația gazetei

„Voința Poporului,”

Arad, Str. Moise Nicoară No. 1, etajul I.

Plata după un tarif scăzut.

Anunț.

Este de vânzare un MOTOR de benzină cu 6 H pentru tăiat lemne în Arad, B-dul Regele-Ferdinand No. 3—5.

VOINȚA POPORULUI

să nu lipsească din nici o casă
românească.